

Sziveri János

1954. március 25-én született Sziveri Jánosról Temerinben. A 36 éves korában elhunyt költő, műfordító, az Új Symposion folyóirat egykori főszerkesztője talán élete leghányattatottabb időszakában két évig élt a ma már Temerini Tájházként működő egykori parasztházban, melyet a Matuska család bocsátott rendelkezésére.

Sziveri János (Muzsla, 1954. március 25. – Budapest, 1990. február 1.) költő, műfordító. Mostarban és Nagybecskerekén járt középiskolába, majd Újvidéken tanult a Magyar Nyelv és Irodalom Tanszéken.

1980-tól 1983-ig, politikai okok miatt történt eltávolításáig az Új Symposion folyóirat főszerkesztője.

Nemzedékének kimagasló képviselője. 1984 és 1986 között – miután Újvidékről az akkori magyar kommunista politikusok eltanácsolták – Temerinben a lakatlanul álló Matuskaházban kapott ingyenszállást családjával.

Később Szabadkára, majd Budapestre költözött, Kelenföldön egy szükséglakásban élt súlyos betegség után bekövetkezett, korai haláláig.

Verseskötetei: Szabad gyakorlatok (1977), Hidegpróba (1981), Diadalok (1987), Szájbarágás (1988), Mi szél hozott (1989), Bábel (1990) , Magánterület (1990), Minden verse (posztumusz, 1994).Válogatott versei kötetbe gyűjtve szerb és francia nyelven is megjelentek.

Sinkó-díjas (1978).

A Temerini Tájház falán tábla őrzi emlékét.